

“UITGEVLOGEN”

Wie ben je?

Mijn naam is Sandra Peters-Raaijmakers. Ik ben getrouwd met Hans Peters en heb twee prachtige jongens. Samen met onze hond Thiago woon ik alweer 33 jaar in Haps. Vroeger was mijn passie de pony/paarden sport. Tegenwoordig wandel en tennis ik graag.

Waar heb je gewoond, ben je opgegroeid

Ik ben geboren in Mill en zonder te verhuizen woonde ik ineens in Wilbertoord. De van Ophovenlaan heette vroeger de Grote Peelweg en hoorde destijds bij Mill. Ons huis stond midden in het bos, daar waar nu de open vlakte is. Samen met de familie van

Sandra Raaijmakers met hond

Gerwen en Jacobs en, als alle 26 kippenstallen vol waren, 1 miljoen slachtkuikens. Daarnaast hadden we heel veel pony's, vogels, een hond, een konijn (heel veel wilde konijnen) en hertjes. Voor ons was het een

Winter bij de fam. Raaijmakers

paradijsje op aarde. Mijn broer bouwde boomhutten, mijn zusje kon de hele dag met haar radiootje achter op de fiets ergens in het bos vertoeven en ik hield me vooral bezig met pony rijden. In de winter konden we schaatsen op de vijver die er nog steeds ligt. Soms kwamen mensen uit Wilbertoord ook bij ons schaatsen. In de zomer konden we hier zwemmen.

In 1982 heeft mijn vader een woonhuis met twee kippenstallen aan de Katwijksebaan gebouwd en zijn we hiernaartoe verhuisd. Na een jaar of vijf ben ik met mijn vriendje Tonnie Aben op de Uilweg in Mill gaan samenwonen. Na twee jaar zijn we samen terug gegaan naar de Katwijksebaan en woonden we in de omgebouwde garage bij mijn ouders. Helaas ging de liefde over en verkocht mijn vader zo rond 1990 het bedrijf. Ik ben toen

Bedrijf van Raaijmakers

uiteindelijk in Haps terecht gekomen. Samen met Hans eerst twee jaar in een HAT-woninkje en vanaf 1992 wonen we in het voorhuis van een oude boerderij. Dit is nog steeds mijn droomplekje.

Wat heb je na de lagere school gedaan

Ik heb in Mill op de lagere school gezeten. De enigste connectie met Wilbertoord was in die tijd de wekelijkse bezoeken aan de kerk. Na de lagere school ben ik naar de Mavo gegaan. Samen met Nel Selten op de fiets. We hebben veel lol gehad. In deze tijd is ook de vriendengroep uit Wilbertoord ontstaan. We noemden onszelf 't Fust'. We hebben samen geweldige tijden beleefd met carnaval, kermis, zeskamp en ook de hokfeestjes. Ieder huis had wel een hok of garage waar vriendengroepen samen kwamen om heel veel bier te drinken en de rest.

Na de Mavo was ik zoekende. Na een half jaartje vormingsklas ben ik gaan werken bij van Hout-Brox in Veghel. Met mijn brommertje door weer en wind. En dan dat belachelijke donkerblauwe rokje met witte bloes aan. Nee,

dat hield ik niet lang vol. Hierna ben ik de opleiding tot kleuterleidster gaan volgen in Nijmegen. Daarna nog de Applicatie en Hoofdacte behaald zodat ik in alle groepen van de basisschool les mag geven. Helaas was er in de jaren 80 geen werk te vinden. Dat is nu niet meer voor te stellen.

Wat doe je voor werk

Ik ben na de opleiding bij Stork in Boxmeer gaan werken. Daar heb ik ongeveer 12 jaar gewerkt. Vervolgens nog 10 jaar bij een metaalbedrijf in Cuijk op de administratie. Gelukkig heb ik nu al 13 jaar lang mijn passie voor het onderwijs en mijn ervaring in administratie bij Optimus Primair Onderwijs kunnen combineren. Het is een heel afwisselende baan met veel lieve mensen om me heen. Dit houd ik tot mijn pensioen met gemak vol.

Heb je nog contact in /met de mensen in Wilbertoord

Ik zie mijn vrienden uit Wilbertoord niet meer zo vaak, alleen met verjaardagen. Ik heb wel regelmatig contact met Thea van de Heuvel. Haar ken ik al zo'n 46 jaar. Onlangs zijn we samen naar Nieuw Zeeland geweest. Een droom die uitkwam.

Wat is je mooiste herinnering uit die tijd

Mijn mooiste herinneringen liggen in de bossen van Wilbertoord. De vrijheid en de dieren. Ik heb heel wat bosritjes op mijn pony gemaakt. Ik kom nog wekelijks in de bossen om samen met onze hond te wandelen. (De vader van onze hond Thiago, een kruising labrador/ridge back, komt overigens ook uit Wilbertoord!)

Wat is het voordeel/nadeel om in een klein dorp op te groeien

In de bossen wonen is prachtig maar heeft ook nadelen. Je woont ver van de bewoonde wereld. Als het oudjaar was zagen wij helemaal niets van het vuurwerk. Mijn moeder reed eens met ons naar Mill om naar het vuurwerk te kijken. Maar ze was snel weer thuis omdat het geknal om haar heen heel eng was. We moesten het doen met sterretjes. In die tijd konden wij nog zonder zorg op de fiets door het bos naar vrienden om te spelen of naar school. Voor boodschappen e.d. gingen we altijd met de auto. Heel vroeger kwam de groenteboer uit Mill met zijn kar naar ons toe om zijn waren te verkopen.

Mijn broer en zus konden grote feestjes organiseren met tenten in de tuin om vrienden te laten overnachten. Niemand had hier overlast van. Nu woon ik al 30 jaar aan de rand van een dorp. En dat heeft zo zijn voordelen. Mijn kinderen konden te voet naar school en ik pak de fiets voor kleine boodschappen. Het hebben van directe buren vind ik ook heel fijn.

Wat heb je nog voor herinneringen aan school, verenigingsleven enz.

Ik heb altijd pony gereden, later op paarden.

Sandra en Omar Ben Katja

Ik was lid van de ponyclub de Millies. Enkele kinderen uit Wilbertoord waren hier ook lid van. Zo herinner ik me: Marijke Hendriks, Sjors Siebers, Jan Lucassen en Martina Derks. De eerste lessen werden gegeven aan het spoor in Mill. De broer van Martina gaf les. Helaas was ik nog niet zo goed bekend met het Wilbertoords dialect. Toen hij riep: 'knijes tigge ut saal' snapte ik niet wat hij bedoelde. Mijn ouders komen uit Oirschot en spraken redelijk ABN met ons. Later snapte ik dat hij zei dat ik mijn knieën goed tegen het zadel aangedrukt moest houden. We hebben met het achtal in de -Z- mooie prijzen behaald en individueel heb ik op Europees niveau gereden.

Toen ik nog klein was heb ik een blauwe maandag bij balletles in Mill gezeten. Maar toen we in de concertzaal in Mill een uitvoering hadden en wij onder het tutu rokje (met broekje) geen onderbroek mochten dragen heb ik mijn balletschoenen aan de wilg gehangen.

We gingen op de fiets naar de Maria school in Mill. Direct na de poort van het kippen-

Poort - ingang naar fam. Raaijmakers

terrein was een bospad die op de bosweg uit kwam. Via het bungalow park gingen we naar school. Toen ik in groep 5 kwam werd de Mariaschool gesloten en moest ik helemaal naar Plan West fietsen om de laatste twee jaren op De Leeuwerik door te brengen. Ik was samen met een paar andere kinderen de enigen die tussen de middag over bleven.

Wat heeft de meeste indruk gemaakt op jou uit die tijd

Helaas heeft onze familie ook een heel verdrietige tijd gehad. Op de dag dat pastoor Belt is begraven heeft mijn zusje Gemma een dodelijk ongeluk gehad op de van Ophovenlaan. Ik was 13 jaar maar die periode staat nog als de dag van gisteren in mijn geheugen.

Heb je een leuke jeugd gehad in Wilbertoord

Mijn ouders hebben ervoor gezorgd dat wij een zorgeloze en fijne jeugd hebben gehad. Met alle vrijheid en dieren om ons heen, met de vrienden uit Wilbertoord, ook samen met mijn allereerste vriendje Tonnie. Mijn ouders waren heel modern.

Gelukkig heb ik nu al 13 jaar lang mijn passie voor het onderwijs en mijn ervaring in administratie bij Optimus Primair Onderwijs kunnen combineren.

Wij mochten veel zelf ontdekken. Deze tijd zit altijd in mijn hart.

Ik ben zo blij dat het kippenbedrijf door Natuurmonumenten is gesaneerd. In de eerste plaats hoort zo'n bedrijf niet in de bossen. Maar in de tweede plaats kan ik, en iedereen die wil, weer genieten van het bos zonder tegen een privé terrein aan te lopen.

Groetjes
Sandra Peters-Raaijmakers

Sandra Peters-Raaijmakers

TEUN
DE BAKKER
VAN HIER

Marco Teunissen
M: 06 - 45 61 77 93
bezorgbakkerteun@gmail.com
www.teundebakker.nl

Samen in Administratie

Sandra Nieuwenhuijsen

Bosmier 4
5455 HB Wilbertoord
06-49 39 22 37

www.sameninadministratie.nl
info@sameninadministratie.nl

Alles wat je van een boekhouder mag verwachten

- Boekhouding
- Debiteurenbeheer
- Facturatie
- Belastingaangifte
- BTW aangifte
- Virtual Assistance